

Prof. dr hab. Krystyna Kisielewska (1930–2006) – *pro memoriam*

W dniu 15 maja 2006 roku zmarła w Warszawie Profesor dr hab. Krystyna Kisielewska, twórczyni szkoły ekoparazytologii, utalentowana organizatorka badań nad problemami ekologicznymi w parazytologii, do roku 1992 kierownik Pracowni Parazytologii Środowiskowej w Instytucie Parazytologii PAN im. Witolda Stefańskiego, z Instytutem tym związana od 1954 r.

Swą drogę naukową rozpoczęła w Zakładzie Zoologii SGGW w 1951 roku. Po powołaniu do życia Zakładu Parazytologii PAN rozpoczęła w 1954 r. pracę w Pracowni Parazytologii Ogólnej tegoż Zakładu w zespole kierowanym przez Profesora Włodzimierza Michajłowa. Początkowo zajęła się badaniami rozwoju larw tasiemca *Drepanidotaenia lanceolata* w żywicielach pośrednich, a następnie podjęła badania terenowe dotyczące tasiemców i nicieni gryzoni w Białowieskim Parku Narodowym w aspekcie ekologicznym. Badania te doprowadziły do postawienia przez Nią tezy, że pasożyty mogą być wskaźnikami pewnych zjawisk i procesów zachodzących w populacjach żywicieli. Wyniki powyższych badań stały się podstawą do rozwoju nowego kierunku w parazytologii, który Prof. K. Kisielewska nazwała parazytosynekoologią. Teoretyczne i metodologiczne założenia tego kierunku badań określiły program badawczy utworzonej przez Prof. K. Kisielewską Pracowni Parazytologii Środowiskowej Instytutu Parazytologii PAN, którą kierowała w latach 1970–1992.

Badania nad rolą pasożytów w różnorodnych biocenozach Prof. K. Kisielewska prowadziła z zespołem współpracowników w Puszczy Białowieskiej, w Tatrach, w Pirenejach, Rodopach, w Alpach Tyrolskich, na Korsyce i na Kaukazie. Współpracowała z zespołami parazytologów z Czechosłowacji i Francji.

Dorobek naukowy Prof. K. Kisielewskiej obejmuje około 120 publikacji naukowo-badawczych oraz wiele artykułów merytorycznych i polemicznych, a także liczne wystąpienia na konferencjach

krajowych i międzynarodowych.

Ukoronowaniem Jej działalności naukowo-organizacyjnej był wkład pracy i inwencji twórczej w zorganizowanie międzynarodowego sympozjum „Parazytologia w Programie UNESCO/MAB” w Warszawie w 1975 r., na którym parazytologia środowiskowa wprowadzona została do programu naukowego UNESCO/MAB/PARMAB.

Obok bogatej twórczości naukowej Prof. K. Kisielewska prowadziła działalność dydaktyczną. Wypromowała 3 doktorów, młodych adeptów nauki nazwanej przez Siebie parazytosynekoologią.

Profesor K. Kisielewska była osobą aktywną. Zasiadała w kilku gremiach naukowych – Radach Naukowych: Instytutu Parazytologii PAN, Instytutu Ekologii PAN, Zakładu Badania Ssaków PAN w Białowieży, Wojskowego Instytutu Higieny i Epidemiologii. Uczestniczyła w pracach komitetów naukowych PAN: Parazytologii i Ekologii, oraz Komitetu Ochrony Środowiska przy Prezydium PAN i przy Radzie Państwa.

Profesor K. Kisielewska była czynna zawodowo do ostatnich dni swego życia jako wykładowca w Wyższej Szkole Ekologii i Zarządzania w Warszawie. W pamięci pracowników Instytutu Parazytologii PAN i Instytutu Ekologii PAN, z którym współpracowała wiele lat, pozostaną na długo Jej interesujące wystąpienia, trafne oceny, błyskotliwe riposty.

Profesor K. Kisielewska była postacią barwną, nieprzeciętną. Obdarzona talentem pisarskim, jako hobby uprawiała publicystykę literacką. Pisała felietony i eseje na tematy społeczno-polityczne i moralne, często kontrowersyjne, które publikowała w dostępnym Jej wydawnictwach, za co otrzymała nagrodę dziennikarską „Złote Pióro”.

Jej postać długo pozostanie w pamięci osób, które miały okazję spotkać Ją na swej drodze.

Prof. dr hab. Alicja Guttowa